

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з науково-педагогічної роботи
та інформатизації
Володимир ШАРАН
21 лютого 2022 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОСНОВНІ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ТЕЧІЇ В УКРАЇНСЬКОМУ
ТА СВІТОВОМУ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВІ XIX–XXI СТ.

Галузь знань: 03 Гуманітарні науки
Спеціальність: 035 Філологія
Освітньо-наукова програма: Філологія. Теорія літератури
Статус дисципліни: вибіркова
Факультет: філологічний
Кафедра: української літератури та теорії літератури

Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Загальний обсяг дисципліни	Кількість годин						Курсова робота	Вид семестрового контролю		
				Кредити ЕКТС	Аудиторні заняття						Самостійна робота	Залік	Екзамен
					Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття				
Очна	I	II	120/4	46	16	-	30	-	74	-	+	-	
Заочна	I	II	120/4	12	4	-	8	-	108	-	+	-	

Робоча програма складена на основі освітньо-наукової програми та навчального плану підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти (41 кредит ЕКТС).

Розробник:
П. Іванішин Петро ІВАНІШИН, докт. філолог. наук, професор

Погоджено гарантом освітньо-наукової програми:
І. Набитович Ігор НАБИТОВИЧ, докт. філол. наук, професор

Схвалено на засіданні кафедри української літератури та теорії літератури
Протокол № 1 від 25 січня 2022 р.
Завідувач кафедри П. Іванішин Петро ІВАНІШИН

Схвалено на засіданні науково-методичної ради філологічного факультету
Протокол № 1 від 21 лютого 2022 р.

Схвалено на засіданні науково-методичної ради університету
Протокол № 2 від 21 лютого 2022 р.

1. МЕТА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою курсу є ознайомити аспірантів (докторантів) із основними літературознавчими теоретико-методологічними концепціями XIX-XXI століть. Важливим є також поглибити наявні знання про нове та новітнє українське і світове літературознавство, про теоретико-методологічний потенціал класичних та новітніх інтерпретацій, а також дати чітке уявлення про основні поняття, терміни, концепти, творчі персоналії та ключові методологічні етапи розвитку науки про літературу в Україні та світі останніх століть.

Розвинути у здобувачів вищої освіти такі компетентності, як:

– Здатність володіти та оперувати термінологією філологічної науки та вибудовувати ієрархію наукових філологічних понять; розуміти вироблення необхідних вмінь та навиків самостійної наукової діяльності, продукування нових ідей в сфері гуманітарних (філологічних) дисциплін; застосовувати на практиці зв'язки з іншими філологічними та суміжними науками самостійно оцінювати, систематизувати та диференціювати сучасні теоретичні моделі і практики літературознавчих та лінгвістичних інтерпретацій; ставити наукові проблеми та застосовувати відповідні методи при організації науково-дослідної роботи у площині конкретної проблематики; фахово користуватися термінологічним апаратом філологічної науки.

– Здатність до суб'єктності (активності, відповідальності, творчості) у науковому пошуку; психологічна готовність до наукової діяльності, розвиток наукового мислення; соціальна відповідальність за результати прийняття стратегічних рішень; саморозвиток і самовдосконалення упродовж життя; здатність до емоційної саморегуляції, розвитку вольових якостей, самоорганізації та самоактуалізації, самоаналізу результатів наукової діяльності; здатність до толерантності і терпимості у стосунках з іншими суб'єктами наукового пошуку; здатність адаптації до нових, специфічних умов та обставин; виявлення креативних здібностей для самостійного вирішення дослідницьких завдань.

– Уміння аналізувати наукову літературу зі спеціальності, концептуалізація, проектування, застосування та оцінювання наукового та емпіричного матеріалу попередніх досліджень; уміння користуватися сучасними інформаційно-комунікаційними засобами задля реалізації дослідницьких проектів у галузі філології; організовувати та реалізувати науково-дослідну роботу у царині філології; здатність визначати, мати доступ, аналізувати та поєднувати інформацію з різних джерел, текстів для розгляду відповідних завдань власного дослідження.

Програмні результати навчання:

Знання і розуміння:

- Основ філософії науки, загальних проблем пізнання;
- Принципів літературної інтерпретації у позитивістичний, структуралістський, постструктуралістський та постсучасний періоди розвитку літературознавства;
- Інтерпретаційно-герменевтичних та аналітично-наукових теорій літературної інтерпретації;
- Основних етапів розвитку малих жанрів у межах світового літературного процесу;
- Актуальних проблем герменевтики;
- Основних питань літературознавчих підходів до вивчення художнього твору;
- Особливостей розвитку української літератури кінця Х – початку ХХІ ст.;
- Наукового тезаурусу;
- Основоположних принципів та методів наукових досліджень.

Застосування знань і розуміння:

- Інтерпретувати літературний твір у співвіднесенні із сучасною теорією культури;
- Усвідомлювати і трактувати літературний твір як текст і контекст культури;
- Ставити наукові проблеми та застосовувати відповідні методи при організації науково-дослідної роботи у площині конкретної проблематики;
- Визначати жанрові особливості художнього твору;

- Аналізувати художній твір крізь призму сучасної генології;
- Проводити літературознавчий аналіз різноманітних літературних явищ;
- Виявляти й оцінювати наявну в творі ідейно-естетичну інформацію;
- Виявляти головні ідейні тенденції творчості письменників;
- Класифікувати результати пошуку, ставити гіпотези та робити наукові висновки; демонструвати результати науково-дослідної роботи.

Формулювання суджень:

- Про способи генерування нестандартних, інноваційних рішень поставлених наукових завдань;
- Про наукові методи для виконання завдань власного дослідження;
- Про стратегії наукового пошуку, складання наукових проектів та програм;
- Про логіку наукового пошуку, послідовність й обґрунтованість висунутих положень, а також використання широкого арсеналу методів наукових досліджень;
- Про колективне наукове спілкування та творчий науковий діалог, комунікацію в соціальних наукових мережах;
- Про прогнозування наукової діяльності, моделювання явищ і процесів;
- Про компаративний аналіз явищ і процесів в контексті вітчизняних та зарубіжних наукових розвідок;
- Про особистісно-професійний та науковий досвід.

2. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Вивчення цієї дисципліни безпосередньо спирається на прослухані раніше (на попередніх рівнях вищої освіти) курси: “Теорія літератури”, “Історіографія літературознавства”, “Основи наукових досліджень”, “Історія української літератури”, “Основи герменевтики”, “Основи національно-екзистенціальної інтерпретації”, залучаються інші знання (лінгвістичні, філософські, психологічні, естетичні та ін.), які формують теоретичний рівень мислення молодого дослідника-філолога.

При укладенні програми враховано, що базові теоретичні знання аспіранти здобули, вивчаючи також історико-літературні курси з української та світової літератур.

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Згідно з вимогами освітньої програми здобувачі вищої освіти повинні:

знати:

- основні теоретико-методологічні течії українського та світового літературознавства XIX-XX ст.;
- основні класичні та новітні літературознавчі методи вивчення художнього твору;
- основоположні принципи, аспекти та контексти літературознавчих досліджень;
- основні засади осмислення художньо-літературного простору в сучасній філологічно-літературознавчій сфері.

вміти:

- вирізняти спільні та відмінні риси різних теоретико-методологічних течій;
- з'ясовувати специфіку українських методологічних моделей в контексті світового теоретичного досвіду;
- аналізувати питання, пов'язані з методологією сучасних літературознавчих досліджень;
- формувати плюралістичну методологічну базу літературознавчих досліджень;
- фахово користуватися термінологічним апаратом сучасного літературознавства;
- застосовувати здобуті теоретико-методологічні знання на практиці.

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання здійснюється за шкалами оцінювання: стобальною, національною ЄКТС.

А (90 - 100) – «зараховано» (*відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок*): отримує здобувач, який виявив глибокі знання навчального матеріалу, повно відтворює програмний матеріал, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; уміє студіювати літературу; студент уміє аналізувати теоретичні та історичні праці з даної дисципліни. Здатен самостійно оцінити результати власної навчальної, творчої діяльності. Самостійно розвиває власні вміння і здібності, уміє знаходити додаткові джерела інформації. З власної ініціативи бере участь у дискусії, виявляючи при цьому аргументоване знання фактів. Аспірант знає основні теоретико-методологічні течії українського та світового літературознавства XIX-XX ст.; основні класичні та новітні літературознавчі методи вивчення художнього твору; основоположні принципи, аспекти та контексти літературознавчих досліджень; основні засади осмислення художньо-літературного простору в сучасній філологічно-літературознавчій сфері. Вміє вирізняти спільні та відмінні риси різних теоретико-методологічних течій; з'ясовувати специфіку українських методологічних моделей в контексті світового теоретичного досвіду; аналізувати питання, пов'язані з методологією сучасних літературознавчих досліджень; формувати плюралістичну методологічну базу літературознавчих досліджень; фахово користуватися термінологічним апаратом сучасного літературознавства; застосовувати здобуті теоретико-методологічні знання на практиці.

В (82 - 89) – «зараховано» (*вище середнього рівня з кількома помилками*): отримує здобувач, який виявив глибокі знання навчального матеріалу, повно відтворює програмний матеріал, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах, проте допускає незначні неточності в їх інтерпретації; володіє вербальними і невербальними засобами спілкування і його функціями; знає професійну термінологію; у ході відповіді студент розкриває питання, передбачені для самостійного опрацювання, проте не завжди наводить приклади на підтвердження теоретичного матеріалу. Аспірант знає основні теоретико-методологічні течії українського та світового літературознавства XIX-XX ст.; основні класичні та новітні літературознавчі методи вивчення художнього твору; основоположні принципи, аспекти та контексти літературознавчих досліджень; основні засади осмислення художньо-літературного простору в сучасній філологічно-літературознавчій сфері. Вміє вирізняти спільні та відмінні риси різних теоретико-методологічних течій; з'ясовувати специфіку українських методологічних моделей в контексті світового теоретичного досвіду; аналізувати питання, пов'язані з методологією сучасних літературознавчих досліджень; формувати плюралістичну методологічну базу літературознавчих досліджень; фахово користуватися термінологічним апаратом сучасного літературознавства; застосовувати здобуті теоретико-методологічні знання на практиці.

С (75 - 81) – «зараховано» (*в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок*): здобувач у цілому знає програмний матеріал, по суті викладає його, але висвітлює його не повно, без чіткої логіки і послідовності. При можливості вибору відповіді із кількох варіантів – вибирає правильну, але не завжди найкращу; правильно застосовує теоретичні положення під час аналізу та інтерпретації літературного твору. Аспірант знає основні теоретико-методологічні течії українського та світового літературознавства XIX-XX ст.; основні класичні та новітні літературознавчі методи вивчення художнього твору; основоположні принципи, аспекти та контексти літературознавчих досліджень; основні засади осмислення художньо-літературного простору в сучасній філологічно-літературознавчій сфері. Вміє вирізняти спільні та відмінні риси різних теоретико-методологічних течій; з'ясовувати специфіку українських методологічних моделей в контексті світового теоретичного досвіду; аналізувати питання, пов'язані з методологією сучасних літературознавчих досліджень; формувати плюралістичну методологічну базу літературознавчих досліджень; фахово користуватися термінологічним апаратом сучасного літературознавства; застосовувати здобуті теоретико-методологічні знання на практиці.

Д (67 - 74) – «зараховано» (*непогано, але зі значною кількістю недоліків*): здобувач виявив недостатньо міцні знання навчального матеріалу, з певними труднощами відтворює програмний матеріал, не засвоїв його деталей, допускає неточності й помилки у розкритті того чи іншого питання; не завжди може використати набуті знання для вибору методу

аналізу та інтерпретації отриманих результатів; обирає недостатньо чіткі формулювання, але задовільно знає основні літературознавчі терміни та поняття, основні теоретико-методологічні течії українського та світового літературознавства XIX-XX ст.; основні класичні та новітні літературознавчі методи вивчення художнього твору; основоположні принципи, аспекти та контексти літературознавчих досліджень; основні засади осмислення художньо-літературного простору в сучасній філологічно-літературознавчій сфері; не здатен самостійно з'ясовувати специфіку українських методологічних моделей в контексті світового теоретичного досвіду; аналізувати питання, пов'язані з методологією сучасних літературознавчих досліджень; за сторонньої допомоги здатен вирізняти спільні та відмінні риси різних теоретико-методологічних течій; формувати плюралістичну методологічну базу літературознавчих досліджень.

Е (60 - 66) – «зараховано» (виконання задовольняє мінімальним критеріям): здобувач загалом виявив посередні знання навчального матеріалу, важко відтворює програмний матеріал, зовсім не спирається на матеріали, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; слабо володіє професійною термінологією, припускає помилки під час окреслення основних літературознавчих термінів та понять, основних теоретико-методологічних течій українського та світового літературознавства XIX-XX ст.; основних класичних та новітніх літературознавчих методів вивчення художнього твору; основоположних принципів, аспектів та контекстів літературознавчих досліджень; основних засад осмислення художньо-літературного простору в сучасній філологічно-літературознавчій сфері; рідко використовує у своїх відповідях раніше отримані знання; не здатен самостійно з'ясовувати специфіку українських методологічних моделей в контексті світового теоретичного досвіду; аналізувати питання, пов'язані з методологією сучасних літературознавчих досліджень; за сторонньої допомоги здатен вирізняти спільні та відмінні риси різних теоретико-методологічних течій; формувати плюралістичну методологічну базу літературознавчих досліджень; виконав лише окремі завдання кожної теми поточного та підсумкового контролю в цілому.

FX (35 - 59) – «не зараховано» (з можливістю повторного складання): здобувач знає лише частину навчального матеріалу, вагається у відповіді, робить істотні помилки у розкритті предметів та явищ і причинно-наслідкових зв'язків між ними, але частково розкриває сутність. Не бажає здійснювати особистий професійний розвиток та впроваджувати знання у практичну діяльність. Під час окреслення основних літературознавчих термінів та понять, основних теоретико-методологічних течій українського та світового літературознавства XIX-XX ст.; основних класичних та новітніх літературознавчих методів вивчення художнього твору; основоположних принципів, аспектів та контекстів літературознавчих досліджень; основних засад осмислення художньо-літературного простору в сучасній філологічно-літературознавчій сфері допустив грубі помилки.

F (0 - 34) – «не зараховано» (з можливістю повторного складання): здобувач у цілому поверхово знає лише окремі фрагменти навчального матеріалу, до кінця правильно не відповідає на жодне питання, але у своїй відповіді намагається, виходячи зі здорового глузду, правильно пояснити хоч деякі явища; не вміє пояснити наявні причинно-наслідкові зв'язки між ними хоча може й назвати окремі з них.

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

- відповіді на практичних заняттях;
- індивідуальне завдання;
- співбесіда з лектором;
- залік.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Поняття літературознавчого процесу, вивчення основних теоретико-методологічних течій XIX-XXI ст.

Становлення літературознавства як філологічної науки. Базовість герменевтичного досвіду. Літературознавчий процес як розвиток методологічних концепцій. Літературознавчі методи, методики і методології. Наукові революції як теоретико-методологічні етапи розвитку літературознавчого розуму. Специфіка розвитку українського літературознавства.

Міфологічна критика. Неоміфологічні течії.

Романтичне літературознавство і зародження міфологічної критики у XIX ст. Брати Грімм. Українські міфокритики-романтики. Неоміфологічні методи: архетипний, міфоруальний, семантико-символічний. Український неоміфологізм (М.Ласло-Куцюк, С.Андрусів, Т.Мейзерська, Я.Поліщук, Л.Скупейко)

Порівняльно-історичне тлумачення (компаративістика) в XIX-XXI ст.

Зародження та розвиток компаративістики: Я.Грімм, Т.Бенфей, О.Веселовський, М.Драгоманов, І.Франко, Д.Наливайко. Теорія інтертекстуальності. Інтермедіальний підхід.

Біографічний і культурно-історичний методи та їх модифікації.

Біографічний метод (Ш.Сент-Бев, О.Огоновський). Культурно-історична школа: І.Тен, Г.Брандес, Ф.Брунетсьєр, М.Дашкевич, І.Франко, Л.Білецький, І.Дзюба. Культурний історизм у народництві. Еволюційний метод. Новий історизм.

Психологічні та психоаналітичні школи.

Психологічна інтерпретація і психологічна герменевтика. Е.Еннекен і В.Вундт. Український психологізм: О.Потебня, І.Франко, Д.Овсянико-Куликовський. Естопсихологічний метод. Основні психоаналітичні течії: фрейдизм, неофрейдизм, юнгіанство.

Соціологічні підходи та їх вульгаризація.

Соціологічна (соціально-історична) методологія (Ж. де Сталь, Р.Ескарпі, Г.Плеханов, М.Драгоманов, І.Франко, С.Єфремов, М.Грушевський). Вульгаризація соціологічної інтерпретації у марксизмі-ленінізмі (соцреалізмі). Неомарксизм і його вплив на постструктуралізм.

Філологічна (формально-естетична) методологія та її розгалуження.

Формування філологічної (формально-естетичної) школи під впливом ідей О.Баумгартена. “Парнасці”. Філологічний семінар В.Перетца та його учнів. А.Бергсон та Б.Кроче. Інтуїтивізм. Формалізм. Неокласицизм. Новітні актуалізації філологізму.

Основні герменевтичні течії: психологічна, духовно-історична, онтологічна.

Духовно-історична школа (В.Дільтей, С.Смаль-Стоцький, Д.Донцов). Психологічна герменевтика (Ф.Шлейєрмахер, А.Бек, В.Дільтей). Онтологічна герменевтика (М.Гайдеггер). Філософська герменевтика (Г.-Г.Гадамер).

Феноменологічні підходи.

Феноменологічна філософія і літературознавство (Е.Гуссерль, Р.Інграден, Ж.Старобінський, Г.Башляр, Р.Уеллек). “Нова критика” в Англії, США та Франції. Феноменологічна концепція І.Фізера.

Христологічна інтерпретація та її течії.

Поняття христологічної інтерпретації. Християнське богослов'я, філософія й екзегетика (Блаженний Августин, Тома Аквінський). Греко-католицька критика (В.Мельник, Г.Костельник). Неотомізм, християнський екзистенціалізм і персоналізм (Г.К.Честертон, Т.С.Еліот, Г.Марсель, Ж.Марітен). Традиція православного тлумачення (І.Огієнко, І.Ісіченко, М.Бердяєв, С.Аверінцев).

Структурально-семіотична методологія.

Заснування семіотики (семіології) (Ф. де Соссюр, Ч.Пірс). Літературознавча семіотика (Р.Барт, Ц.Тодоров, У.Еко). Структуральний метод (В.Пропш, Я.Мукаржовський, Ж.Піаже, Ю.Лотман). Структурально-семіотичні концепції в українському літературознавстві (М.Ласло-Куцюк, С.Андрусів).

Філософські підходи.

Інтердисциплінарне тлумачення і філософія. Вплив Гердера, Канта, Гегеля та ін. класичних філософів на літературознавство. Позитивізм (лібералізм), націоналізм,

“філософія життя”, феноменологія, філософська герменевтика, консерватизм, традиціоналізм, екзистенціалізм, неомарксизм, неолібералізм і літературознавство.

Націософська інтерпретація.

Філософія національного буття і літературознавство (Віко, Гердер, Гегель, Шлейєрмахер, Дизраелі, Мадзіні, Карлайл, Дільтей, Гайдеггер). Українська націософська традиція (Т.Шевченко, І.Франко, Д.Донцов, Є.Маланюк, В.Іванишин). Неонародницька інтерпретація (І.Нечуй-Левицький, Б.Грінченко). Франкізм і націоцентричний модернізм. Вісниківська герменевтика та естетика. Націологічна теорія тлумачення. Націоцентричний постколоніалізм.

Рецептивна методологія.

Школа рецептивної естетики в Німеччині (Г.-Р.Яусс, В.Ізер). Критика читацької реакції у США (Дж.Каллер, Е.Гірш, С.Фіш). Українська традиція рецептивного тлумачення (О.Потебня, І.Франко, Г.Сивокін, Г.Клочек).

Постструктуральні методи тлумачення.

Постструктуральна (постмодерна) методологія і її залежність від політичної ідеології неолібералізму (Р.Барт, М.Фуко, Ж.-Ф.Ліотар, Ж.Дерріда, П. де Ман, Ю.Крістева). Основні постмодерністські течії: деконструктивізм, фемінізм, гендерні студії. Український постструктуралізм (Г.Грабович, С.Павличко, Т.Гундорова).

Постколоніалістична методологія.

Політичні причини появи постколоніальної критики. Роль Е.Саїда у постанні постколоніалізму. Еклектизм постколоніальної критики. Дві основні методологічні течії в межах постколоніальних студій: постмодерна (космополітична) (Г.Співак, М.Павлишин) і націоцентрична (антиколоніальна) (А.Агмад, Г.Бабга, А.-П.Мукгерджі, Е.Томпсон, С.Дюрінг).

Перелік тем практичних занять:

Специфіка архетипної інтерпретації.
Інтертекстуальні та інтермедіальні течії в сучасному літературознавстві.
Біографічний та культурно-історичний методи в сучасних дослідженнях.
Лінгвопсихологічна концепція О.Потебні.
Соціологічні і психологічні акценти у методології І.Франка.
Літературознавча методологія неокласиків.
Духовно-історичний підхід.
Герменевтична інтерпретація С.Смаль-Стоцького.
Онтологічно-герменевтичний метод.
Феноменологічні прочитання І.Фізера.
Синтез феноменології та психоаналізу в працях Г.Башляра.
Христологічна інтерпретація Г.К.Честертона.
Структурально-семіотичний підхід в студіях М.Ласло-Куцюк.
Націоцентричні тлумачення в І.Нечуя-Левицького та Б.Грінченка.
Націософський потенціал есеїстики Є.Маланюка.
Еклектизм постколоніальних студій Е.Саїда.

ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Аспірантові пропонується перелік тем, на одну з яких необхідно підготувати письмову наукову роботу (5-10 ст.).

1. Синтез методів у дослідженнях Л.Білецького.
2. Методологічний плюралізм в есеїстиці Д.Донцова.
3. Абрація художньої дійсності в українських постмодерних дослідженнях.

7. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота аспіранта з дисципліни містить: опрацювання теоретичного матеріалу; читання художньої літератури; виконання завдань згідно з переліком компетенцій, що формуються у межах кожної теми робочої програми; написання індивідуального завдання; підготовку до співбесіди з лектором; підготовку до заліку.

8. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Відповіді на практичних заняттях	Індивідуальне завдання	Співбесіда з лектором	Сума	Залік
50	10	40	100	+

Поточна успішність (max = 100) складається з балів, отриманих на практичних заняттях (50 балів), виконання індивідуального завдання (10 балів), і співбесіди з лектором (40 балів).

Студент може набрати максимальну кількість балів (50 б.) на 15 практичних заняттях, відповівши п'ять разів. Максимальну кількість балів (10 б.) за одну відповідь можна отримати, даючи повні, розгорнуті відповіді на питання плану практичного заняття. Якщо аспірант не був присутній з поважних причин на практичних заняттях, він може відпрацювати теми у зручний для нього та для викладача час.

Співбесіда з лектором (40 б.) проводиться в кінці семестру на основі заздалегідь запропонованого переліку питань і за наперед оголошеним розкладом.

Індивідуальне завдання (ІЗ) має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які аспіранти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Структура індивідуального завдання: вступ, основна частина, висновки, список використаних джерел. Критерії оцінювання індивідуального завдання: ступінь виконання завдання, поставленого керівником перед аспірантом – 5 балів, рівень самостійності написання роботи – 3 бали, якість мовного оформлення та якість бібліографічного опису – 2 бали.

Залік за талоном №2 і перед комісією проводиться в усній формі з оцінюванням за стобальною шкалою.

9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Мультимедійне обладнання, програми Microsoft Office 2010, програма ZOOM для дистанційного навчання.

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література:

1. Антологія світової літературно-критичної думки XX ст. / За ред. М.Зубрицької. Львів, 1996. 634 с.
2. Іванишин Василь. Нариси з теорії літератури. Київ, 2010. 256 с.
3. Іванишин М.В. Дискурс національної ідентичності в українському постколоніальному літературознавстві: монографія. Дрогобич: Посвіт, 2015. 208 с.
4. Іванишин П.В. Національно-екзистенціальна інтерпретація (основні теоретичні та прагматичні аспекти). Дрогобич, 2005. 308 с.
5. Іванишин П.В. Українське літературознавство постколоніального періоду. Київ, 2014. 192 с.
6. Ковалів Ю. Абетка дисертанта. Методологічні принципи написання дисертації. Київ, 2009. 460 с.
7. Наєнко М. Історія українського літературознавства і критики. Київ, 2010. 520 с.

Допоміжна:

8. Борев Ю.Б. Эстетика. Москва: Высш. шк., 2002. 511 с.

9. Будний В., Ільницький М. Порівняльне літературознавство: Підручник. Київ: Вид. дім «КМ Академія», 2008. 430 с.
10. Гнатюк М. Літературознавчі концепції в Україні другої половини XIX – початку XX сторіч. Львів: ЛНУ, 2002. 208 с.
11. Гром'як Р. Історія української літературної критики (від початків до кінця XIX століття). Тернопіль: Підручники і посібники, 1999. 224 с.
12. Гадамер Г.-Г. Істина і метод: Пер. з нім. Київ: Юніверс, 2000. Т.І. Герменевтика І: Основи філософської герменевтики. 464 с.
13. Гадамер Г.-Г. Істина і метод: Пер. з нім. Київ: Юніверс, 2000. Т.ІІ. Герменевтика ІІ: Доповнення. Показники. 478 с.
14. Донцов Д. Літературна есеїстика. Дрогобич: ВФ «Відродження», 2009. 688 с.
15. Западное литературоведение XX века: Энциклопедия. Москва: Intrada, 2004. 560 с.
16. Зарубежная эстетика и теория литературы XIX-XX вв.: Трактаты, статьи, эссе / [сост., общ. ред. Г. К. Косикова]. Москва: Изд.-во Моск. ун-та, 1987. 512 с.
17. Зборовська Н.В. Психологія і літературознавство: Посібник. Київ: Академвидав, 2003. 393 с.
18. Іванишин П.В. Вульгарний «неоміфологізм»: від інтерпретації до фальсифікації Т.Шевченка: монографія. Дрогобич: ВФ «Відродження», 2001. 174 с.
19. Іванишин П.В. Національний спосіб розуміння в поезії Т.Шевченка, Є.Маланюка, Л.Костенко: монографія. Київ: Академвидав, 2008. 392 с.
20. Квіт С.М. Основи герменевтики. Київ: КМ «Академія», 2003. 192 с.
21. Ковалів Ю.І. Літературна герменевтика: Монографія. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2008. 240 с.
22. Лановик З. Hermeneutica Sacra. Тернопіль: РВВ ТНПУ, 2006. 587 с.
23. Левчук Л. Західноєвропейська естетика XX століття: Навчальний посібник. Київ: Либідь, 1997. 224 с.
24. Літературознавча енциклопедія: У двох томах / Авт.-уклад. Ю.І.Ковалів. Київ: ВЦ «Академія», 2007. Т.1. 608 с.; Т.2. 624 с.
25. Література. Теорія. Методологія. Київ: Вид. дім «КМ Академія», 2006. 543 с.
26. Литературная энциклопедия терминов и понятий / Под ред. А.Н.Николюкина. Институт научн. информации по общественным наукам РАН. Москва: НПК «Интелвак», 2001. 1600 стб.
27. Маланюк Є. Книга спостережень. Фрагменти. Від Кобзаря до нації. Київ: Аттика, 1995. 235 с.
28. Мітосек З. Теорії літературних досліджень. Сімферополь, Таврія, 2003. 408 с.
29. Семиотика: Антологія. Изд. 2-е, испр. и доп. Москва: Академический Проект; Екатеринбург: Деловая книга, 2001. 702 с.
30. Смоль-Стоцький С. Т.Шевченко. Інтерпретації. Черкаси: Брама, 2003. 376 с.
31. Теорія літератури в Польщі. Антологія текстів. Друга половина XX – початок XXI ст. Київ: Вид. дім «КМ Академія», 2008. 531 с.
32. Фізер І.М. Американське літературознавство: Історико-критичний нарис. Київ: Вид. дім «КМ Академія», 2006. 108 с.
33. Хайдеггер М. Исток художественного творения. Москва: Академический Проект, 2008. 528 с.
34. Хайдеггер М. Разъяснения к поэзии Гельдерлина. СПб.: Академический проект, 2003. 320 с.
35. Шпет Г. Герменевтика и ее проблемы // Контекст. Москва: Наука, 1989-90.
36. Яус Г.Р. Досвід естетичного сприйняття і літературна герменевтика / Пер. з нім. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2011. 624 с.
37. Burzyńska A., Markowski M.P. Teorie literatury XX wieku. Podręcznik. Kraków: Znak, 2006. 595 s.
38. Literatura. Teoria. Metodologia. Pod redakcją naukową Danuty Ulickiej. Warszawa, 2001. 512 s.

39. Powrót wielkiej teorii w naukach humanistycznych. Pod redakcją Quentina Skinnera. Lublin: Wydawnictwo uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, 1998. 240 s.

Інформаційні ресурси

<http://toloka.to/>

<http://dontsov-nic.com.ua/>

<http://www.ukrcenter.com/>

<http://ukrlife.org/>

<http://chtyvo.org.ua/>

<http://izbornyk.org.ua/>

<http://diasporiana.org.ua/>

<http://www.myslenedrevo.com.ua/>

<http://ukrkniga.org.ua/>

<http://ruthenia.info/>

<http://coollib.net/>

<http://rutracker.org/>